

De Mormonen

Analyse van een sekte

Raymond R. Hausoul

DE MORMONEN

Analyse van een sekte

De Mormonen

Analyse van een sekte

Versie: 20.05 (juni 2020).

Dr. Raymond R. Hausoul

© 2020 Raymond R. Hausoul

Vind de nieuwste materialen op <https://raymondhausoul.be>.

27-5492-33230

© 2020 –All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced or be shared in any form
without permission in writing from the autor.

De Mormonen

Analyse van een sekte

Raymond R. Hausoul

Inhoudsopgave

1 Voorwoord.....	11
2 Een jonge man op zoek naar antwoorden.....	13
3 Gouden platen en een profeet.....	15
3.1 De openbaring van de engel Moroni.....	15
3.2 De inhoud van de platen.....	15
4 Herstel van het volk.....	19
4.1 Een nieuwe kerk.....	19
4.2 Strijd voor de kerk.....	19
4.3 De nieuwe president.....	20
5 De kerk van Joseph Smith vandaag.....	21
5.1 Ecclesiologische structuur.....	21
5.2 Kenmerk van de gelovigen.....	21
5.3 Sociale inzet.....	22
6 De heilige boeken van de mormonen.....	23
6.1 Het Boek van Mormon.....	23
6.2 De Bijbel en Mormonboek.....	24
6.3 De Leer en Verbonden.....	25
6.4 De Parel van grote Waarde.....	25
6.5 Joseph Smiths Bijbelvertaling.....	26
6.6 Geïnspireerde Leerstellingen.....	26
7 Theologische geloofswaarheden.....	27
7.1 De godheden.....	27
7.2 Zonde door seksualiteit	28
7.3 Worden als God.....	28
7.4 De doop voor de doden.....	28
7.5 Het huwelijk.....	29
7.6 Het nieuwe Jeruzalem.....	29

Over de auteur

Dr. Raymond R. Hausoul (1979) is predikant in Ieper en spreekt regelmatig in andere kerken. Als spreker en docent is hij met verschillende organisaties verbonden. Zijn academisch onderzoek richt zich op de thematiek van de nieuwe schepping, het koninkrijk van God en de vernieuwing door Gods Geest. Raymond is gehuwd met Belinda en beiden genieten van hun twee zonen, Adriël en Ilja.

<https://raymondhausoul.be>

Afkortingen van Bijbelboeken

Gn	Genesis	Js	Jesaja	Rm	Romeinen
Ex	Exodus	Jr	Jeremia	1Ko	1 Korintiërs
Lv	Leviticus	Kl	Klaagliederen	2Ko	2 Korintiërs
Nm	Numeri	Ez	Ezechiël	Gl	Galaten
Dt	Deuteronomium	Dn	Daniël	Ef	Efeze
Jz	Jozua	Hs	Hosea	Fp	Filippenzen
Re	Rechters	Jl	Joel	Ko	Kolossenzen
Rt	Rut	Am	Amos	1Ts	1 Tessalonicenzen
1Sm	1 Samuël	Ob	Obadja	2Ts	2 Tessalonicenzen
2Sm	2 Samuël	Jn	Jona	1Tm	1 Timoteüs
1Kn	1 Koningen	Mi	Micha	2Tm	2 Timoteüs
2Kn	2 Koningen	Na	Nahum	Tt	Titus
1Kr	1 Kronieken	Hk	Habakuk	Fm	Filemon
2Kr	2 Kronieken	Sf	Sefanja	Hb	Hebreeën
Ea	Ezra	Hg	Haggai	Jk	Jakobus
Ne	Nehemia	Zc	Zacharia	1Pt	1 Petrus
Es	Ester	Ml	Maleachi	2Pt	2 Petrus
Jb	Job	Mt	Matteüs	1Jh	1 Johannes
Ps	Psalmen	Mc	Marcus	2Jh	2 Johannes
Sp	Spreuken	Lc	Lucas	3Jh	3 Johannes
Pr	Prediker	Jh	Johannes	Jd	Judas
Hl	Hooglied	Hd	Handelingen	Op	Openbaring

Andere werken

Tob	Tobit	2Mak	2 Makkabeeën	BJr	Brief van Jeremia
Jud	Judit	Wijs	Wijsheid	TDn	Daniël (Grieks)
TEs	Ester (Grieks)	Sir	Sirach	Man	Manasse
1Mak	1 Makkabeeën	Bar	Baruch		

Om een duidelijke scheiding te maken met de gebruikelijke afkortingen van de Bijbelboeken is er gekozen om de mormoonse geschriften af te korten met drie tekens.

1 Nephi 1Ne

2 Nephi 2Ne

3 Nephi 3Ne
4 Nephi 4Ne
Alma Alm
Enos Ens
Ether Eth
Helaman Hlm
Jakob Jkb
Jarom Jrm

Leer en VerbondenL&V
Mormon Mrm
Moroni Mrn
Mosiah Mos
Omni Omn
Parel van grote waarde PvW
Woorden van Mormon WvM

1 | Voorwoord

In dit deel willen we ons graag richten op ‘de kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen’, in de volksmond bekend als: de mormonen. Zendingen van deze kerk met aan hun vest een opschrift, vormen een bekend beeld op de hele wereld. Deze groepering is vertegenwoordigd in circa 176 landen en territoria met ruim 13 miljoen leden, waarvan er 4 miljoen regelmatig deelnemen aan zondagsdiensten of andere kerkelijke activiteiten. Ongeveer de helft van alle actieve leden woont in de Verenigde Staten, waar zich ook de hoofdzetel bevindt, namelijk in Salt Lake City (Utah). In 2004 telde men 8.093 geregistreerde leden in Nederland en 6.112 geregistreerde leden in België.

2 | Een jonge man op zoek naar antwoorden

Helder scheen de ochtendzon door de bomen. Het opbloeiende licht bescheen een jongen die geknield in vurig gebed verzonken was. Het was het voorjaar van 1820, de veertienjarige Joseph wist met alle religieuze opschudding van zijn tijd niet waar hij aan toe was. Traditionele kerken werden geschokt door twisten en scheuringen. Overal doken nieuwe sekten op. Zijn moeder, zussen en broers gingen naar de Presbyteriaanse kerk en hijzelf voelde zich meer genegen tot de Methodisten. Maar welke groepering was de ware groepering? Op zijn knieën richtte hij zich tot God: Welke van deze groepen hebben gelijk? Of zijn ze allemaal onjuist? Hoe kom ik dat te weten? Smith schrijft over deze tijd:¹

‘Het was onmogelijk voor een jonge man als ik die zo onbekend was met mensen en dingen, om een goede conclusie te trekken uit wat goed en fout was [...] Ik geloofde het Woord van God en was overtuigd van de uitspraak in Jakobus: “En indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeert, Die een iegelijk mild geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden” [Jk1:5]. Ik ging vandaar naar een geheime plaats in een bosje en begon de Heer aan te roepen [...] en ik was omgeven door een hemels visioen en zag te glorierijke personages omringd door een schitterend licht dat de zon verduisterde op deze middag. Zij vertelden mij dat alle religieuze denominaties in onjuiste doctrines geloofden en dat geen van hen door God bevestigd werd als zijnde zijn kerk en koninkrijk. Ik werd er uitdrukkelijk op gewezen om “hun niet te volgen” en tegelijk werd mij beloofd dat het volledige evangelie aan mij bekend zou worden gemaakt in de toekomst.’

Zo beschrijft Joseph Smith zijn geestelijke crisis in de vroege jaren. Zijn verwarring was goed te begrijpen. Op het platteland van noordoostenlijk Amerika, boven de staat New York, leek de opwekking verdwenen te zijn in de vroege jaren van de negentiende eeuw. Golven

1 J. Smith, ‘Brief aan John Wentworth,’ *Times and Seasons* 3.9 (1842): 706-707.

van kortstondige opwekkingen die het gebied kort aan het begin van de negentiende eeuw hadden overspoeld waren ingeslapen. Toch was er vraag naar God. Veel boeren worstelden in hun bestaan die even hard voor hen was als de grond die ze moesten beploegen. Ze lieten zich maar al te graag verlokken naar de legendarische verhalen over oude schatten die invloedrijke Indianen in hun gebied hadden begraven. Uitgerust met magische stenen en gebruik makend van bezweringsformules en wichelroeden zochten ze tevergeefs naar deze schatten. zij de heuvels uit. Predikanten gingen daarin gedeeltelijk in mee en beweerden dat deze Indianen nakomelingen waren van de verloren tien stammen van Israël. Zij zouden rijk door God zijn gezegend geweest. In 1823 verscheen vandaar het indrukwekkende werk *View of the Hebrews, or the Tribes of Israel in America* over deze thematiek door Ethan Smith.

3 | Gouden platen en een profheet

3.1 De openbaring van de engel Moroni

Joseph Smith groeide op in dit boeiende klimaat van oude folklore en religieuze speculatie. Zijn moeder getuigde van wonderen, visioenen en genezingen die ze vroeger had meegemaakt. Dat had haar verlangen naar de christelijke kerk versterkt. Joseph volgde haar niet daarin. Na zijn gebed had hij de indruk dat God hem had verboden zich bij een religieuze genootschap aan te sluiten.

1823, drie jaar na zijn gebed, gaf de zeventienjarige persoonlijk op een herfstdag te kennen dat een engel genaamd Moroni hem een stel oude gouden platen had geopenbaard. De platen lagen verborgen in de heuvel Cumorah nabij de plaats Manchester (Ontario County), New York.

In 1827 verkondigde hij dat deze platen aan hem waren toevertrouwd en hij door middel van twee speciale stenen (de urim en tummin) en magische diamantenbril de platen had kunnen vertalen. De platen waren geschreven in een vernieuwd Egyptische schrift door een Israëliet genaamd Mormon. Het was een taal waarvan de kennis op aarde verloren was gegaan. Jammer genoeg mocht hij de platen nooit aan anderen laten zien. Degenen die ze te zien zouden krijgen, zouden terstond sterven. De enige uitzondering daarop waren elf getuigen. Wel mocht iedereen de inhoud van de tekst te weten komen die op de platen te lezen was.

3.2 De inhoud van de platen

Mormon en zijn zoon Moroni waren de laatste overlevenden uit het volk van de Jaredieten. Zij stamden af van Israël en waren in 600v.Chr. met ongeveer twintig man naar Amerika gekomen om te ontsnappen aan de verovering van het Judeese land. Binnen dertig jaar tijd was de kleine groep uitgegroeid tot twee volken: de Nefieten en Lamanieten. Negentien jaar later zouden ze een replica van de tempel van Salomo volledig hebben nagebouwd: 'En ik, Nephi, bouwde een tempel, en ik bouwde die naar de tempel van Salomo, met dit verschil, dat er niet zoveel kostbare materialen voor werden gebruikt, want die werden daar niet aangetroffen; daarom

kon hij niet gelijk worden aan de tempel van Salomo. Doch de bouw was als die van Salomo's tempel en de bewerking was buitengewoon fraai' (2Ne5:16). Toch was dit een buitengewoon wonderlijke prestatie als we over de immense werkkrachten bij de bouw van Salomo's tempel in Jeruzalem horen (1Kn5:12-18).

Enkele eeuwen na de bouw van deze tempelreplica zou Jezus Christus na zijn dood en opstanding aan de Nefieten verschijnen. Bewijs voor deze tekst vinden we in Jh10:16: 'Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijn stem horen; en het zal worden een kudde, en een Herder.' Met de andere schapen zou Christus hebben verwezen naar de Nefieten en Lamanieten. Christus koos er, evenals in Israël, twaalf apostelen uit.

Hogue wijst erop dat Joseph Smith niet de eerste persoon was die beweerde dat er een blanke onder de Indianen was verschenen.¹ Onder de oorspronkelijke bevolking van Noord- en Zuid-Amerika komen er een aantal parallelle legendes voor waarin een blanke meester rond het begin van de jaartelling per boot arriveerde aan de kust van Peru. Deze persoon had de gelaatskleur van iemand uit de Kaukasus. Zijn haar had de kleur van rijpe mais en op zijn kin groeide een korte, gele baard. Volgens de geruchten was hij uit een maagd geboren. Hij predikte onder alle volken en trok via de Andes naar het noorden. De Maya en de voorouders van de Azteken doen verslag van zijn tocht. Mondelinge overleveringen over zijn zwerftochten en zijn vermogen om zieken te genezen en doden op te wekken gaan tot aan de Pueblo-indianen en de indianen die op de Grote Vlakte wonen.

In de tijd na de komst van Christus werden de Nefieten dikwijls aangevallen door de Lamanieten. Vanwege hun opstandigheid en oorlogszucht strafte God hen door hen een donkere kleur te geven: 'Wegens hun ongerechtigheid deed Hij de vloek op hen komen en wel een zware vloek. Want ziet, zij hadden hun hart tegen Hem verstokt, zodat dit gelijk een keisteen was geworden; daarom, waar zij blank en zeer schoon en bekoorlijk waren, liet de Here God een donkere huid op hen komen, zodat zij niet aantrekkelijk zouden zijn voor mijn volk' (2Ne5:21). 'En die Lamanieten, die zich bij de Nephieten hadden aangesloten, werden onder de Nephieten gerekend; En hun vloek werd van hen weggenomen, en hun huid werd blank, zoals die der Nephieten' (3Ne2:14-15).

1 J. Hogue, *Verlossers* (Baarn:Tirion, 2001), 26.

Voordat Mormon stierf schreef hij deze volledige geschiedenis op gouden platen en begroef deze in de heuvel Cumorah (420n.Chr.). Op de gouden platen stond dus de verdere geschiedenis grotendeels beschreven die zich afspeelde tussen de Nefieten en Lamanieten. Uiteindelijk wekken de Nefieten af van Gods weg. Als straf werden ze uitgeroeid door de Lamanieten, die zich later zouden ontwikkelen tot de stam van de rijke Indianen die in het noordoosten van Amerika hadden gewoond.

4 | Herstel van het volk

4.1 Een nieuwe kerk

De engel Moroni gaf Joseph vervolgens de opdracht om het vroegere geloof van de Nefieten te herstellen. De kerk van toen moest weer opnieuw tevoorschijn komen. Het zou immers de kerk van de laatste dagen zijn, voordat Christus zou wederkeren.

Al gauw had Smith meerdere symphatisanten. Een van hen financierde in 1830 de publicatie van de vertaling die Joseph geopenbaard had gekregen. Het *Boek van Mormon* was geboren. Smith ontving van de engel de officiële titel van ziener, vertaler, profeet en apostel van Jezus Christus; eerste ouderling, tweevoudige priester en president. 6 april 1830 was de oude kerk van Mormon weer in ere hersteld. Dit was een belangrijke datum voor de Mormonen omdat het volgens hen precies achthonderd jaar geleden was dat Christus opstond uit de dood.

4.2 Strijd voor de kerk

Ondanks dat Smith aan het begin van het herstel van de kerk vele bekeerlingen kreeg, kwam er ook verzet. De jonge kerk werd verstrooid en leden moesten wegvluchten naar Ohio en later naar Missouri. Daar zochten ze de plaats van het nieuwe Jeruzalem.

In die moeilijke tijd ontving de profeet meerdere openbaringen. Hij vernam wat Gods werkelijk wilde. De geboden gingen over het geven van financiële bijdragen tot het gebod om meerdere vrouwen te huwen. Maar ook ijver, gezinswaarden en financiële onafhankelijkheid werden mormoonse waarden. Vooral het gebod om meerdere vrouwen te huwen, leek aan het begin aantrekkelijk te zijn geweest om zich bij de herstellende kerk aan te sluiten. Het boek Leer en Verbonden leerde immers: 'En verder, met betrekking tot de wet van het priesterschap: Indien een man een maagd huwt, en nog een maagd wenst te huwen, en de eerste haar toestemming verleent, en indien hij de tweede huwt, en zij maagden zijn en geen andere man geloften hebben gedaan, dan is hij gerechtvaardigd; hij kan geen overspel plegen, want zij zijn hem gegeven; want hij kan geen overspel plegen met wie aan hem toebehoort en aan niemand anders. En indien hem onder deze wet tien maagden worden gegeven, kan hij geen

overspel plegen, want zij behoren hem toe, en zij zijn hem gegeven; daarom is hij gerechtvaardigd' (132:61-62).

Toch zouden de moeilijkheden blijven voortduren. Vooral in nieuwe steden waar de mormonen kerken stichtten kwamen in opstand. Amerika had geen behoefte aan een nieuwe religieuze beweging, een heilig boek of profeet.

Maar de groei van de kerk ging verder en in 1839 werd de eerste bloeiende kolonie door de mormonen gesticht: Nauvoo (Illinois). Eindelijk had de kerk eigen terrein om leven. Joseph Smith werd echter vijf jaar later gearresteerd en op 27 juni in de gevangenis van Carthage door enkele tegenstanders doodgeschoten.

4.3 De nieuwe president

Ondanks het verlies van haar eerste president ging de kerk verder. Brigham Young werd de nieuwe president binnen een raad van twaalf apostelen. Hij had zich tot het Mormonisme bekeerd toen de mormonen in Ohio verbleven. De eerste jaren had hij zich ingezet voor de zending van het Mormonisme. Vanaf 1835 was hij een leider binnen de raad van apostels geworden en 1838 werd hij de eerste onder deze apostelen.

Young bracht de gelovigen naar het gebied van Great Salt Lake in Utah. Tot vandaag zou daar de hoofdzetel van de mormonen bevinden. De mormoonse tempel in Salt Lake City (Utah) zou het trotse symbool van dit geloof worden.

Met de tijd zouden verschillende groepen zich afsplitsen van de hoofdstroom. De meest bekende zou de *Gereorganiseerde kerk van Jezus Christus van de heiligen der laatste dagen* worden, met een hoofdkantoor in Independence (Missouri). Anderen afsplitsingen noemden zich: *Church of Jesus Christ*, *Church of Christ Temple Lot*, *Church of Jesus Christ of Latter-Day-Saints*.

5 | De kerk van Joseph Smith vandaag

5.1 Ecclesiologische structuur

Nog steeds houden mormonen eraan vast dat hun godsdienst de ware kerk, zoals Christus die bedoeld had herstelt. Binnen deze kerk wordt er geen verschil gemaakt tussen leken en geestelijken. Ieder mannelijk kerklid mag vanaf zijn twaalfde een bediening in de taak uitvoeren en vanaf zijn zestiende het priesterambt bekleden. Door deze kerkstructuur participeren de leden intensief in hun kerk. Het leiderschap is door de leden erkend aan ouderlingen, bisschoppen en districtpresidenten. Zij hebben van God deze functie gekregen en dienen die in eer en geweten uit te voeren tot dienst van de kerkleden. Wereldwijd heeft de raad van de twaalf apostelen die in Salt Lake City verblijft inspraak in alles. Opperste gezag binnen deze kring heeft ten slotte de door God aangewezen president en twee aangewezen raadgevers (het Quorum van het Presidium).

5.2 Kenmerk van de gelovigen

Een gelovige binnen de kerk van de laatste dagen wijdt zich aan bepaalde verordeningen. Zo laat hij zich vanaf zijn achtste levensjaar in gehoorzaamheid en met berouw over zijn zonden dopen in water. Daarna zuiveren en wijden rituele reiniging en zalving de gelovigen. Bij het onderwijs in de kerk wordt de gelovige alert gemaakt voor de verbonden en beloften die God de kerk heeft geschonken. Een speciaal vervaardigd onderkleed dat altijd gedragen dient te worden, moet de gelovigen aan deze inzettingen herinneren en beschermen tegen het kwaad.

Wie huwt in de herstelde kerk van Mormon, kan zijn huwelijk laten verzegelen 'voor tijd en eeuwigheid'. Daardoor heeft hij de volledige zekerheid dat het huwelijk ook in het hiernamaals blijft voortbestaan en er kinderen verwekt kunnen worden.

5.3 Sociale inzet

De Mormoonse kerk heeft in het verleden veel bewondering geoogst voor haar sociale inzet. Elke maand kiezen de kerkleden ervoor om twee maaltijden over te slaan en de waarde daarvan aan de kerk te schenken voor sociale besteding. Daarnaast is het geven van tienden een vereiste om daarmee de kerk en zendelingen te kunnen ondersteunen. De meeste jonge leden nemen deel aan deze zendingsdienst voor twee jaar. Het dient mede om hen voor te bereiden op de tijd van zelfopoffering, relationele diepgang in het huwelijk en burgerplicht. Tijdens deze zendingsdienst worden deze jonge brengers van de mormoonse boodschap sterk ondersteund door mormonen die in het zendingsgebied al aanwezig zijn.

Wel is een zwakte binnen de mormoonse kerk dat bepaalde interne aangelegenheden onbekend blijven voor buitenstaanders. Daardoor is de kerk een mikpunt van sensationele geruchten geworden.

6 | De heilige boeken van de mormonen

6.1 Het Boek van Mormon

Mormons boek zou volgens Smith het ‘nauwkeurigste boek op aarde en de hoeksteen van onze religie’ zijn. De authenticiteit van het mormonisme staat of valt met dit boek waaraan de kerk haar bijnaam ontleent. Het werk bevat de vertaling van de gouden platen die de engel Moroni aan Smith openbaarde. Net als de Bijbel is het in meerdere boeken ingedeeld (alfabetisch): 1 Nephi, 2 Nephi, 3 Nephi, 4 Nephi, Alma, Enos, Ether, Helaman, Jakob, Jarom, Mormon, Moroni, Mosiah, Omni, Woorden van Mormon. Nadat deze vertaling gemaakt was, werden de gouden platen in de hemel opgenomen. In *De Parel van Grote Waarde* vernemen we dat een zekere professor Charles Anthon enkele delen van de vertaling bekeek en voortreffelijk vond. Hoe Anthon deze vertaling kon controleren zonder de gouden platen te mogen bekijken blijft een raadsel voor de critici.

Geïnteresseerden in het *Boek van Mormon* worden opgeroepen om tot God te bidden om duidelijkheid of het werk de waarheid bevat: ‘En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de Eeuwige Vader, in de naam van Jezus Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken’ (Mrn10:4). Het innerlijke getuigenis van de heilige Geest is vandaar van groot belang voor de mormonen. In tegenstelling tot het christendom is het externe bewijsmateriaal als ondersteuning van het geloof minder of niet belangrijk.

Wie het *Boek van Mormon* leest merkt al snel dat het werk zich voornamelijk laat kennen als historisch verhaal. De theologie staat op een lager niveau. Zo is de uitdrukking ‘en het gebeurde’ kenmerkend voor het boek. Het boek vertelt van enorme nederzettingen over de hele lengte en breedte van Noord-Amerika. ‘En zij vermenigvuldigden en verspreidden zich, en trokken van het zuidelijke land naar het noordelijke land en breidden zich zover uit, dat zij zich over de gehele oppervlakte der aarde

van de zee in het zuiden tot de zee in het noorden, en van de zee in het westen tot de zee in het oosten begonnen uit te strekken' (Hlm3:8) en 'het hele land was met gebouwen bedekt' (Mrm1:7). Een moeilijkheid hierbij is vooral dat plaatsnamen die in het boek vermeld worden tot heden onbekend zijn. Dat bemoeilijkt de ontdekking van grote overblijfselen van deze wijdverbreide beschaving, zoals door de Nephieten vervaardigde goud munten, zwaarden, schilden en borstplaten (vgl. Alm11:4vv.; 43:18-20).

In het *Boek van Mormon* komen meerdere citaten de lezers bekend voor uit de *King James Version*, die later nog door Smith gereviseerd zou worden (vgl. 2Ne12-14//Js2-4; 2Ne16//Js6; 3Ne12-14//Mt5; Mrn10//1Ko12:1-11). Het is merkwaardig dat deze vertaling die in de Reformatie verscheen al op de gouden platen geciteerd kon worden meer dan duizend jaar voordien. Tekstcritici hebben ontdekt dat er binnen de overdracht van het boek Mormon aanzienlijke delen inhoudelijk werden aangepast. Tevens opperde Howe in 1834 de hypothese dat grote delen in het *Boek van Mormon* oorspronkelijk van Solomon Spalding (1761-1816) werden ontleend.¹ Spalding had een fictieve roman geschreven over verschillende volken in Amerika. Door zijn dood bleef het manuscript in de uitgeverij liggen. Daar werd het door Sidney Rigdon gestolen en doorgegeven aan Joseph Smith. Tegenwoordig is Spaldings roman onderzocht en bleek dat er onvoldoende overeenkomsten tussen beide geschriften bestaan om te spreken over plagiaat.²

6.2 De Bijbel en Mormonboek

Artikel acht van de mormoonse geloofsartikelen luidt: 'Wij geloven dat de Bijbel het Woord van God is, voorzover de vertaling juist is', en daaraan toegevoegd: 'Wij geloven ook dat het Boek van Mormon het Woord van God is.' Beiden zijn volgens de mormonen nodig om ons Gods wil over onze redding te openbaren: 'Gij dwaas, die zult zeggen: "Een Bijbel, wij hebben een Bijbel, en wij hebben er geen andere Bijbel bij nodig. Had gij ooit een Bijbel verkregen, als het niet door de Joden was geweest?"' (2Ne29:6). Uit dit vers wordt vervolgens geconcludeerd dat evenals de Joden de Tanach kregen, de Joodse Nefieten ook een Bijbel van God kregen. Daarbij is de Bijbel volgens het mormoonse geloof minder betrouwbaar. De schrijvers ervan lieten zich door hun eigen kennis en

1 E.D. Howe, *Mormonism Unveiled* (1834).

2 J.H. Snowden, *The Truth About Mormonism* (New York:Geo. H. Doran Co., 1926), 91.

vaak misleiden. ‘Zij hebben uit het Evangelie des Lams vele delen weggenomen, die duidelijk en hoogst waardevol zijn’ (1Ne13:26). Ook slopen er door de tijd dwaze menselijke fouten in. Talmage schrijft vandaar:³ ‘Laat daarom de Bijbel met zekerheid worden gelezen, en met biddende voorzorg, waarbij de lezer steeds het licht van de Geest zoekt, opdat hij mag kunnen oordelen tussen waarheid en de fouten van de mensen.’ Pratt gaat nog verder en stelt: ‘Wie weet of ook maar één vers van de Bijbel aan verontreiniging is ontkomen?’

Tegenover deze stelling van de mormonen plaatsen christenen de uitspraak van Paulus, om de herstelde kerk meteen in de kiem te smoren: ‘Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt’ (Gl1:8). Voor hen is het *Boek van Mormon* in tegenspraak met het betrouwbare evangelie van het Nieuwe Testament. Mormonen loochenen dat en stellen dat er geen tegenstellingen bestaan tussen beide boeken. Beiden zouden ze hetzelfde heilsplan onderwijzen.

6.3 De Leer en Verbonden

Het werk van *De Leer en Verbonden* bestaat hoofdzakelijk uit een verzameling openbaringen die Joseph Smith ontving. Meermaals werd dit werk herzien volgens de theologische en geschiedkundige ontwikkelingen van de mormonen.

6.4 De Parel van grote Waarde

In *De Parel van Grote Waarde* herschrijft Joseph Smith het Bijbelboek Genesis zoals het oorspronkelijk eruit zou hebben gezien. Ook wordt Mt24 erin herzien en bevat het werk de vertaling van een papyrus van de aartsvader Abraham, de biografie van Joseph Smith. De papyrus kocht Smith in 1835. Daarna schreef hij:⁴ ‘Voor de rest van deze maand was ik voortdurend bezig met het vertalen van het alfabet voor het *Boek van Abraham*. Ik maakte een grammatica van de Egyptische taal en paste deze toe op de antieke werken’. Smith kon dat enkel doen door de goddelijke kracht die hem was geschonken. In datzelfde jaar bracht Champollion in Frankrijk een baanbrekend werk tot stand in de ontcijfering van het Egyptische schrift.

3 J.E. Talmage, *A Study of the Articles of Faith*.

4 B.H. Roberts (red.), *History of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, Vol. II (Salt Lake City:Deseret News, 1902), 238.

Delen van het manuscript die door Joseph Smith gepubliceerd waren in *Times and Seasons* werden door Theodule Deveria geanalyseerd rond 1857. Hij kon gemakkelijk herkennen dat deze afbeeldingen begraafscene's beschreven waarin de god Osiris werd uitgenodigd.⁵ Later, toen het hele document werd onderzocht, bleek dat het document uit de Romeinse tijd afkomstig was en een gedeelte uit het Egyptische *Boek der Ademhalingen* bevatte. Mormon Reynolds gaf te kennen dat deze wetenschappelijke analyse van de tekstinhoud juist kon zijn maar dat de tekst een diepere betekenis had die enkel aan Joseph Smith werd geopenbaard.⁶

6.5 Joseph Smiths Bijbelvertaling

1834 begon Smith op negentwintigjarige leeftijd aan een herziening van de *King James Version*. Hij herzag pakweg 3400 verzen en voegde meerdere teksten aan de Bijbel toe. Bij dat laatste hoorde onder andere een profetie aan het einde van Gn over de komst van Joseph Smith als 'uitgekozen ziener'. Na zijn dood kwam het werk in bezit van Smiths weduwe. Aangezien zij op gespannen voet stond met de opvolger van Smith: Brigham Young, werd het werk niet breed bekend.

6.6 Geïnspireerde Leerstellingen

De verzameling 'Geïnspireerde Leerstellingen' is een open boek. Het bevat meerdere profetische uitspraken van de president van de kerk. Deze uitspraken kunnen aangevuld worden door nieuwe openbaringen.

5 J. Remy, *A Journey to the Great Salt Lake*, Vol. II (Londen:Jeffs, 1861), 540-546.

6 G. Reynolds, *The Book of Abraham* (Salt Lake City:Deseret Book, 1879), 44-45.

7 | Theologische geloofswaarheden

7.1 De godheden

God is de opperste god in dit universum. Hij was vroeger een mens en werd een volmaakte schepper, daardoor heeft hij een eeuwig lichaam van vlees en bloed ontvangen. ‘De Vader heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens, maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, doch is een Persoon van geest. Indien dit niet zo ware, kon de Heilige Geest niet in ons wonen’ (L&V130:22). Onder de opperste god staat de raad van goden die over de aarde waken. Zij worden de Elohim genoemd door de mormonen. ‘Zij dat wil zeggen de goden organiseerden en vormden de hemelen en de aarde’ (PvW:Abr4:1b).¹

God heeft zich in het verleden aan deze aarde geopenbaard als Jezus Christus. Christus zou ‘geboren worden uit Maria te Jeruzalem’ (Alm7:10) en door Adam bij Maria zijn verwekt.² Hij zou later gehuwd zijn met Maria en Martha.³

Christus is voor de mormonen de God en Schepper van de hele aarde en haar Verlosser (3Ne9:15; 11:14). Bij de schepping van het universum werd hij geholpen door de mens Adam die van tevoren bekend was als de aartsengel Michaël (L&V27:11; 107:54).⁴

Een grote tegenstander van Christus’ verlossingswerk was Lucifer, de duivel. Hij was een broer van Jezus en werd jaloers omdat hij de mensheid niet mocht redden.⁵ ‘En het geschiedde, dat Adam, die door de duivel in verzoeking werd gebracht want ziet, de duivel bestond voor Adam, want hij kwam tegen Mij in opstand, en zeide: “Geef mij Uw eer! Deze eer is Mijn kracht”; en ook leidde hij een derde deel van de hemelse heerscharen van Mij weg, want zij hadden hun vrije wil’ (L&V29:36).

1 B. Young, *Journal of Discourses* (Liverpool:Richards, 1856), I,51

2 B. Young, *Journal of Discourses* (Liverpool:Richards/Cannon, 1856-1861), I,50-51; VIII,115.

3 B. Young, *Journal of Discourses* (Liverpool:Richards, 1855), II,210.

4 B. Young, *Journal of Discourses* (Liverpool:Richards, 1856), I,50.

5 M.R. Hunter, *The Gospel through the Ages* (Salt Lake City:Stevens and Wallis, 1945), 15.

7.2 Zonde door seksualiteit

Over het ontstaan van de zonde geloven de mormonen dat dit gebeurde doordat Adam en Eva seksueel zondigden. Beide mensen dienden zich te hebben onthouden van geslachtsgemeenschap. Ze gaven daaraan echter geen gehoor en baarden kinderen: ‘Adam viel, opdat er mensen mochten zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben’ (2Ne2:22). Mormonen bezien vandaar wat Adam en Eva deden met grote waardering in plaats van met minachting, want vanuit deze zondige wereld kon de mens volmaakt worden en worden als God. Het was de wereld waar hij ook noodzakelijk doorheen moest gaan. Zo belandde de mens uit de hof van Eden, die volgens het werk Leer en Verbonden in Jackson Country (Missouri) lag (57).

Christenen hebben vanuit de Bijbel moeilijkheden met deze leer, omdat de seksualiteit en het baren van kinderen juist aan de eerste mensen door God wordt opgedragen: ‘Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt’ (Gn1:28). Hoe zou een volmaakt en rechtvaardig God de mens tot zondige onrechtvaardige daden kunnen aanzetten? Ook lag de hof van Eden niet in Amerika, maar in Mesopotamië, waar we enkel van de in Gn2 genoemd rivieren terugvinden.

7.3 Worden als God

Mormonen geloven dat we door strikte gehoorzaamheid gelijk aan God kunnen worden. Evenals God vroeger mens was en God werd, is dat ook mogelijk voor de gelovige. Zoals God nu is, kan de mens worden. Christenen verwerpen deze gedachte als list van de satan (vgl. Gn3:5). De mens zal nooit gelijk aan God worden en God is nooit gelijk aan de mens geweest zonder tegelijk God te zijn.

7.4 De doop voor de doden

Mormonen geloven vanuit 1Ko dat de gelovigen zich voor de doden dienen te laten dopen: ‘Wat denken zij die zich voor de doden laten dopen te bereiken? Als de doden toch niet worden opgewekt, waarom zouden zij zich dan voor hen laten dopen?’ (15:29). De gelovige die zich laat dopen doet dat dan in plaats van de overleden ongedoopte. Via deze weg is het alsnog mogelijk om ontslapenen die geen kans hadden om zich te laten dopen toch te dopen. Zo liet een zekere G.J. Adams zich dopen voor Napoleon Bonaparte en voor John Quincy Adams.⁶

6 R.F. Boyd, ‘The Bible and Modern Religions: IV. Mormonism,’ *Interpretation* 10.4 (1956): 441.

7.5 Het huwelijk

Mormonen geloven in twee vormen van het huwelijk: (1) het huwelijk dat begrensd is door de tijd; en (2) het huwelijk dat onbegrensd is door de tijd. Dit laatste wordt soms het 'hemelse huwelijk' genoemd. Mormoonse meisjes geloven verder dat ze enkel gered kunnen worden als ze gehuwd zijn. Gelukkig is er binnen de mormoonse leer plaats voor polygame huwelijken. Wel is daaraan een limiet gesteld van tien vrouwen. Vrouwen die het hun mannen verbieden om nog een andere vrouw te huwen worden geplaatst onder Gods doem.⁷

7.6 Het nieuwe Jeruzalem

Vanuit het *Boek van Mormon* vernemen we dat het nieuwe Jeruzalem door de mensheid in Missouri zal worden gebouwd:

'Een openbaring van Jezus Christus aan Zijn dienstknecht Joseph Smith Jr. en zes ouderlingen, toen zij hun harten verenigden en hun stemmen ten hemel verhieven. Ja, het woord des Heren aangaande Zijn kerk, die in de laatste dagen is gevestigd voor de herstelling van Zijn volk, zoals Hij heeft gesproken door Zijn profeten, en voor de vergadering van Zijn heiligen, om op de Berg Zion te staan, die de stad nieuw Jeruzalem zal zijn. Welke stad moet worden gebouwd, te beginnen bij het stuk grond voor de tempel, dat door de vinger des Heren is aangewezen aan de westelijke grenzen van de staat Missouri, en toegewijd door Joseph Smith Jr. en anderen, over wie de Here zeer tevreden was. Voorwaar, dit is het woord des Heren, dat de stad Nieuw Jeruzalem door de vergadering der heiligen zal worden gebouwd, te beginnen bij deze plaats, namelijk de plaats voor de tempel, welke tempel in dit geslacht zal worden gebouwd' (L&V84:1-4; vgl. 3Ne21:22-23).

De Bijbelse gedachten dat het nieuwe Jeruzalem haar oorsprong zal vinden in de hemel is vandaar onjuist (Op21:2). Christenen beweren precies het tegenovergestelde en betichten het *Boek van Mormon* van onjuistheid.

7 R.F. Boyd, 'The Bible and Modern Religions: IV. Mormonism,' *Interpretation* 10.4 (1956): 442.